

editorial

UN SARKOZY QÜESTIONAT INTERNAMENT VA DEFENSAR, EN UNA ENTREVISTA TELEVISADA, EL PROGRAMA DE REFORMES ECONÒMIQUES AMB UN DUR ADVERTIMENT ALS PARADISOS FISCALS, ENTRE ELS QUALS VA CITAR, DE MANERA EXPLÍCITA I GENS GRATUÏTA, ANDORRA

De l'avís a l'amenaça

La crisi financera ha esdevingut la coartada perfecta per plantejar debats de fons sobre el model capitalista. Els estats, lluny d'aprofundir en l'autocrítica sobre la laxa regulació del sector bancari que han practicat i que ha obligat els governs a intervenir en costoses operacions d'injecció de capitals, busquen noves vies per diluir les responsabilitats. I els anomenats paradisos fiscals sembla que tenen moltes opcions d'esdevenir els caps de turc, oblidant que molts dels membres de l'OCDE no només han tolerat, sinó que fins i tot han afavorit, la creació de règims fiscals qüestionables en el seu propi territori. Si l'evasió massiva de capitals alemanys cap a Liechtenstein va provocar un enduriment de les posicions de Berlín, les darreres setmanes s'ha sumat a aquest plantejament el president de la república francesa que, deixant absolutament de banda la seva condició de cap d'Estat andorrà, ha anunciat un replantejament de les relacions bilaterals. És més, si Sarkozy considera necessari moderar el discurs en algun cas, és respecte a

L'AMENANÇA DE L'EIX BERLÍN-PARÍS ÉS UN SALT RESPECTE DELS ADVERTIMENTS DE L'OCDE

Mònaco, un territori també inclòs en la llista de l'OCDE i de qui diu que "no és un paradís fiscal", tot i tenir tantes o més recances que Andorra pel que fa a l'intercanvi d'informació. L'amenaça de l'eix francoalemany, que a més ja ha portat la croada a la mateixa Unió Europea i a la pròxima reunió del G-20, és un salt endavant quant a les tímides i intangibles alertes de l'OCDE. Ara hi ha poc marge per als matisos. Els esforços discrets realitzats per Andorra per incrementar la transparència societària, obrir-se a la inversió estrangera, reforçar els mecanismes d'intercanvi de dades, les declaracions de principi sobre una profunda reforma fiscal, i l'obertura del camí dels convenis de doble imposició, poden quedar diluïts per la marea, amb un to marcadament populista, antiparadisos fiscals. I aquí els que han dut les regnes del Govern en la darrera dècada tenen molt per reflexionar. Les polítiques immobiliàries han traslladat als veïns i als principals interlocutors internacionals dubtes sobre la lleialtat que ara només podrà corregir-se amb reformes traumàtiques i sota amenaça.

ermengoteca

